

man paa et bestemt Sted skal skride til Opretholdelse af en Kro, ere de Mennesker, som først og sidst ere interesserede deri, Egnens Befolkning, og saa er det den, som Ministeriet først og sidst skal tage Hensyn til.

Men til dette Landstings Mindretals almindelige Klage er der knyttet den særlige Bemærkning, at Sagen er ikke bleven bedre ved, at Ministeriet har forandret Standpunkt, efter at Folketinget har ændret sit Standpunkt med Hensyn til Afstemningen. Fra Folketingets Side var Standpunktet fra først af, saa vidt man vidste, dette, at man ønskede en Afstemning saaledes som foreslaaet i Ædruelighedskommissionens Betænkning, og dette var den Fremgangsmaade, som var bestemt i det første af de omtalte Cirkulærer. Men da der derefter her i Folketinget blev foretaget en Afstemning, hvorved det viste sig, at man her ønskede andre Regler, ændredes ogsaa Cirkulæret, og dette klager man over i denne Betænkning, idet man deri ser en Til sidesættelse af det parlamentariske Hensyn overfor Landstinget. Jeg tror, at der fra Folketingets Side er Grund til at svare overfor dette, at det parlamentariske Hensyn er nu en Gang et Hensyn til Folketinget, naar det drejer sig om Ministeriets Administration, thi Parlamentarismen er ikke Landstingsparlamentarisme, men Folketingsparlamentarisme, og naar et Ministerium i den Slags Spørgsmaal skal træffe sin Afgørelse, er det naturligt, at det tager som Udgangspunkt den Afstemning, som har fundet Sted her i Folketinget. Jeg tror derfor, at den Fremgangsmaade, vi valgte i Fjor paa dette Omraade, meget vel kan forsvares. Det har ogsaa glædet mig at se, at den nuværende højtærede Indenrigsminister har opretholdt nøjagtig samme Afstemningsregel, som i Fjor indførtes.

R. Christiansen: Det forekommer mig, at dette Tings Opfattelse af de foreliggende Forhold neppe er kommen fuldt til Orde i Fjor i det Forslag, som gik herfra til Landstinget. Jeg har den Tro, at Forslaget i Fjor fik en Affattelse, som ikke helt var tilfredsstillende, skønt Lovforslaget, som den ærede foregaaende Taler sagde, blev nogenlunde enstemmig vedtaget. For manges Vedkommende var det udtrykkelig, fordi man ønskede at faa Forslaget op i Landstinget og behandlet ogsaa der. Jeg tror, at de mange, som vare stærkt interesserede i Afholdssagen,

havde faaet en noget større Indflydelse paa Affattelsen i Fjor, end Flertallet i Tinget mente vilde være rigtigt. Vi ere alle Afholdsmændene overmaade taknemmelige for det Arbejde, de gøre for at modvirke det vederstyggelige, at Mennesker drikke Forstanden bort og opføre sig uhøvisk og uordentlig, men jeg tror ikke, at de maa vente, at deres Maal saa hurtigt kan naas gennem Lovgivningen, men at det derimod maa ske ved forebyggende Midler af forskellig Art og ogsaa ved den Indflydelse, som de udøve ved deres Tale om Misbrug af Spiritus. Jeg maa sige, at Forslaget, som det nu er kommet fra Landstinget, er efter min Mening baade kortere og klarere end det, som gik her fra i Fjor. Selvfølgelig er der visse Ting, som bør rettes, og som rimeligvis ville blive forandrede i et eventuelt Udvalg.

Det ser ud, som om det er særlig Forholdene paa Landet, der vække Interessen. Forholdene i Byerne have vi ikke hørt meget om. Dog hørte jeg med stor Sympati og Interesse det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer) forleden omtale disse Forhold. Han har sikker Ret i, at det vilde have sin Betydning, om Beværtningssteder i Baghuse og Kældere og skumle Steder bleve afskaffede, og at der blev indført mere Komfort paa de Steder, hvor Beværtning foregaar. Det var sikkert et ypperligt Mittel. Med Hensyn til Landforholdene er det væsentlig Kroerne eller Gæstgiverstederne, der vække Anstød. Der har jeg den Opfattelse, at det i og for sig ikke bør være en kommunal Sag at afgøre, om en Kro skal bibeholdes, for Kroerne ere ikke oprettede for Kommunernes Skyld, men væsentlig af Hensyn til de rejsende, jeg indrømmer under ganske andre Forhold end de nugældende, men jeg har dog den Opfattelse, at Kroerne endnu have størst Betydning for de rejsende. Det undrer mig at se, at man ikke har den ringeste Betænkelighed ved, at der i Byerne for hver 350 Indbyggere er Beværtningssteder, hvor man kan faa stærke Drikke, medens der ude paa Landet neppe er saadanne Steder med flere Miles Mellemlum. Det tyder ikke paa stor Tillid til Landbefolkningens Karakterstyrke, jeg kunde næsten fristes til at sige til Landbefolkningens Kultur i Sammenligning med Bybefolkningens. Jeg mener derfor, det er i sin Orden, at disse Gæstgiverier, som have Interesse for andre end Kommunens Beboere, ikke ere undergivne Afstemning i selve Kommunen.